

# NORMES PER A LA PRESENTACIÓ D'ORIGINALS

## 1. Text

### 1.1. Qüestions formals

Els treballs es presentaran en suport informàtic, en doble format: el dels processadors de textos Microsoft Word, LibreOffice o similars, i en pdf. Per a presentacions alternatives (LaTex, Scientific Word...), convindrà fer les oportunes consultes tècniques abans de lliurar el treball.

Un treball tindrà les següents especificacions generals (qualsevol variació haurà de ser consultada prèviament amb la Direcció de la revista):

- a. Extensió: màxim de 70.000 caràcters (amb espais).
- b. Font de lletra: Palatino Linotype .12 per al cos de l'article, .10 per a resum (abstract), citacions textuais destacades i notes a peu de pàgina.
- c. Títols dels capítols: Palatino Linotype .12, negreta.
- d. Text imatges / gràfics: Palatino Linotype .10.
- e. Paràgraf:
  - Sagnats: de primera línia en 1,5 en cos de text. En citacions textuais destacades, en 2 per l'esquerra i en 1 per la dreta.
  - Interlineat senzill.
  - Espaiat en 6 posterior.

Els treballs s'enviaran en línia a través de la plataforma OJS de la revista *AEPHΔΕΣ* / *TORRE DELS VENTS* (<http://www.e-revistes.uji.es/index.php/aerides>), previ registre d'autoria, on es facilitaran les dades de contacte. Tota notificació per part de la direcció de la revista i tota notificació de l'estat de l'enviament es realitzaran a través d'aquesta plataforma.

### 1.2. Contingut

Un treball presentat per a la seva publicació a *AEPHΔΕΣ* / *TORRE DELS VENTS* haurà d'ajustar-se a la següent estructura:

- a. Resum (abstract) de 100 paraules com a extensió màxima en la llengua original i en anglès, acompanyat d'un mínim de tres i un màxim de cinc mots clau. El Consell de Redacció, quan el treball es publiqui, hi afegirà l'abstract i els mots clau en català quan aquest no fos la llengua original.
- b. Cos principal del treball. Es recomana que aquest s'estructuri en epígrafs numerats a tres nivells: xifra romana, xifra àrbiga, lletra de l'alfabet llatí (ex. I.1.a).
- c. Annexos: si el treball requereix la reproducció de documents específics, com ara imatges, etc, aquests aniran agrupats al final.
- d. Bibliografia i infografia (vegeu 2.6).

## 2. Aspectes ortotipogràfics

### 2.1. Versals, versaletes, cursives i negretes

Les lletres versals o majúscules s'han d'usar d'acord amb la norma lingüística, i només en els casos que siguin estrictament necessaris.

Les versaletes són lletres majúscules però de la mida d'una minúscula. És un criteri estètic i de millora de la llegibilitat posar les sigles i els segles sempre en versaletes, tret que acompanyen paraules que van en majúscules (com és el cas dels títols; o noms propis –Lluís XIV–, etc).

L'ús de les cursives també és restrictiu; s'usen especialment per a estrangerismes i per si es vol remarcar alguna paraula. Així mateix, a la bibliografia, els títols dels llibres i les publicacions periòdiques (diaris, revistes...) s'escriuen en cursiva. Quan se citi un text en alfabet grec, aquest no es posarà en cursiva; però sí que s'emprarà la cursiva quan un text en grec aparegui transliterat.

La negreta ha quedat destinada més als títols que al text d'un llibre, per tant, cal prescindir d'aquest estil per al cos de l'obra. Així mateix, els usos tipogràfics habituals descarten la utilització de subratllats dins del text, per la qual cosa l'autor o autora haurà de descartar aquest sistema i presentar ja l'original sense subratllats de cap tipus.

### 2.2. Citacions

Les citacions de textos s'han d'incorporar al cos del discurs principal entre cometes angulars (« »); quan calgui s'han d'emprar d'acord amb la gradació següent: « " ' " ». En el cas de citacions de texts no aniran entre cometes angulars,

tot entenent que el canvi d'alfabet ja fa la funció de delimitar la citació. S'evitaran, en aquest cas, les cometes “ ”.

Quan les citacions siguin extenses (més de tres línies, aproximadament), es convenient copiar-les, sense cometes ni cursiva, en un paràgraf a part, amb les especificacions de grandària de lletra i sagnat que s'han fet a 1.1.b i e.

Si s'omet part del text de la citació s'ha d'assenyalar amb punts d'elisió entre claudàtors: [...].

També s'ha d'escriure entre claudàtors qualsevol incís de la persona que cita.

Com a norma general, les citacions textuais han d'anar precedides de la referència bibliogràfica abreujada (autor o autora, any, pàgines), cosa que disminuirà notablement el nombre de notes al peu. És convenient inserir la referència en la redacció del text anterior a la cita, i no posar-la a continuació, ja que això pot produir la confusió de si la referència forma part de la cita mateixa.

### 2.3. Guions

S'ha d'utilitzar el guió curt per a termes compostos i per a indicar les pàgines de bibliografia..., i el guió mitjà, quan fa funció de parèntesi. En aquest cas, si després de l'incís va un punt, el guió no es tanca (tret que s'estigui citant un text en espanyol).

### 2.4. Notes

Les indicacions de les notes en el cos de l'original s'han de fer mitjançant xifres aràbigues, volades, amb la funció «notes» de l'editor de textos emprat — sempre darrere dels signes de puntuació.

Les notes s'han de reduir al màxim, ja que les referències bibliogràfiques van, abreujades, dins del text.

### 2.5. Referències bibliogràfiques abreujades

En les referències bibliogràfiques que apareguin dins del text només s'ha de fer constar el cognom de l'autor o autora —si no s'ha mencionat al text— en minúscula, l'any d'edició de l'obra referida i, si escau, després de dos punts, les

pàgines que interessin, ja que les dades completes seran a la bibliografia. Quan un autor o autora tingui més d'un cognom, es recomana citar-ne només el primer, tret que aquest sigui tan corrent i abundant que pogués menar a confusions. En les citacions de més de quatre persones, s'inclourà el cognom de la primera i la fórmula et al. (en redona):

(Solà 2008)

(Moro Ipola i Mezquita Guillamón 2015)

(Monlleó Peris, Medall Chiva i Fornas Pallarés 2014)

Podem, doncs, consultar [...] tarannà revolucionari (Agulló 2016: 168-169)

L'any 1995 Marquès (2016a) va entrevistar [...]

(García Molina et al. 2016)

Si les pàgines referenciades van totes seguides, com hem vist a l'exemple anterior, haurem de posar un guió entre ambdues xifres, si no és el cas, haurem de posar-hi comes:

Zurriaga (2016: 58, 67, 109)

Si l'obra té més d'un volum, aquest constarà amb xifres aràbigues:

Alcover i Moll (2006, 2: 14)

Els cognoms grecs se citaran sempre transliterats, segons l'esmentada normativa de l'IEC, pel cas nominatiu.

Quan se cita una obra de la qual hi ha més d'una edició, o de la qual s'estigui fent servir una traducció, es fa primer per la data de la 1a edició i després, entre claudàtors, l'edició o traducció concreta utilitzada:

Politis (1914 [1991]: 65).

En aquest sistema de referències convé prescindir, en general, de les abreviatures llatines *loc. cit.*, *op. cit.*, *ibid.*...

## 2.6. Bibliografia

La bibliografia s'ha de presentar al final de l'obra, ordenada alfabèticament per autors i autores, i ajustada als criteris següents:

Els noms de les persones citades se separaran mitjançant comes (,), tret del penúltim i l'últim que aniran separats amb una conjunció (sense coma).

Monlleó Peris, Rosa, Iván Medall Peris i Alfredo Fornas Pallarés.

### Llibres

Olaria, Carme. 2007. *Un passeig per la prehistòria*. Castelló de la Plana: Publicacions de la Universitat Jaume I.

Moro Ipola, Micaela i Laura Mezquita Guillamón. 2015. *Entrena't les neurones: programa de rehabilitació neurocognitiva per a pacients amb trastorn mental greu*. Castelló de la Plana: Publicacions de la Universitat Jaume I.

Monlleó Peris, Rosa, Iván Medall Peris i Alfredo Fornas Pallarés. 2014. *Biografies rescatades del silenci. Experiències de guerra i postguerra a Castelló*. Castelló de la Plana: Publicacions de la Universitat Jaume I.

García Molina, Irene et al. 2016. *Intervención mediante historias complejas de teoría de la mente. Meteduras de pata, juicios morales e ironías*. Castelló de la Plana: Publicacions de la Universitat Jaume I.

En cas que sigui necessari citar la col·lecció a la qual pertany el llibre:

García Marzá, Domingo. 1999. *Teoría de la democracia*. Col·lecció Universitas, 3. Castelló de la Plana: Publicacions de la Universitat Jaume I.

S'inclou el número d'edició (i, si escau, el de reimpressió) darrere del títol del llibre:

Porcar Orihuela, Juan Luis. 2016. *Un país en gris i negre*. 2a edició. Castelló de la Plana: Publicacions de la Universitat Jaume I.

## Llibres electrònics

Welch, Kathleen E. 1999. *Electric Rhetoric: Classical Rhetoric, Oralism, and a New Literacy*. Cambridge: MIT Press. <http://www.netlibrary.com>.

## Articles en publicació periòdica

Igual Castelló, Cristina. 2017. «Solimán el Magnífico y Roxolana. El poder del turco en la cultura visual y escrita de Occidente». *Potestas* 9: 233-260.

## Parts, capítols... d'un llibre col·lectiu

Solà, Joan. 2008. «Castelló 75». En *Les Normes de Castelló fan 75 anys. Homenatge de la premsa*, ed. Vicent Pitarch. Castelló de la Plana: Publicacions de la Universitat Jaume I.

Si l'autoria s'adjudica a una institució, se li dona el mateix tractament tipogràfic:

TERMCAT. 2008. *Diccionari d'infermeria*. Madrid: LID.

Els cognoms grecs, que s'han citat transliterats en cos de text, apareixeran en la seva equivalència grega a la bibliografia:

Màrkaris = Μάρκαρης, Πέτρος. 2006. *Βασικός μέτοχος*. Atenes: Εκδόσεις Γαβρηλίδης.

Any. Si hi ha més d'una obra del mateix autor o autora publicada el mateix any, s'indicarà amb una lletra en redona just darrere l'any, sense separació:

López Cantos, Francisco José. 2016a. *Tecnología audiovisual*. Castelló de la Plana: Publicacions de la Universitat Jaume I.

—. 2016b. *Tecnología de la comunicación*. Castelló de la Plana: Publicacions de la Universitat Jaume I.

En coherència amb allò que s'ha dit per als casos en que es faci servir una edició que no sigui la primera o una traducció, s'indicarà l'equivalència:

Politis (1914 [1991]). Πολίτις, Νικόλαος. 1914. *Εκλογαί από τα τραγούδια του Ελληνικού λαού*. Atenes: Γράμματα, 1991.

Lloc d'edició. El topònim ha d'anar en català. En el cas de topònims grecs dels quals no hi hagi una tradició de transcripció en català, se citaran transliterats segons l'ementada normativa de l'IEC.

Casa editorial. S'omet la paraula editorial i semblants sempre que no formen part del nom comercial de l'empresa:

Edicions 62, però Taurus.

## 2.7. Material gràfic

Quan el text hagi d'anar acompanyat de material gràfic, aquest s'ha de presentar a part, convenientment numerat i amb indicació de la situació dins del text. En el supòsit que aquest material porti peus indicatius, aquest s'ha de presentar amb una relació independent.

El material gràfic es presentarà digitalitzat i preferentment en les següents condicions:

La resolució d'entrada de l'escàner serà com a mínim de 300 ppp. La imatge escanejada s'ha de guardar amb aquesta resolució i amb una lineatura de 133 lpp (línies per polzada).

Les imatges, cal guardar-les, preferiblement, en els formats TIFF (sense comprimir) o EPS. Són també vàlides les imatges guardades en els formats JPEG (qualitat d'imatge mitjana o alta), PICT i BMP.

El format GIF no és vàlid.

## 2.8. Escriptura de les xifres

Sempre que el text no estigui escrit en anglès, en xifres decimals cal posar comes, i no punts o apòstrofs. Cal emprar els punts en quantitats superiors a 1.000, sempre que no facin referència a números de pàgina, adreces postals ni anys:

En nàixer, el xiquet va fer 4.500 grams [...]

El seu rècord en atletisme ha sigut de 3,15 km

## 3. Diversos

Les normes internacionals de copyright NO PERMETEN la publicació d'il·lustracions, poemes, contes curts... complets sense l'autorització expressa de l'autor o autora, o de l'editorial. És responsabilitat de l'autor o autora que vulgui reproduir una obra protegida sol·licitar-hi el permís corresponent. Es demana als responsables de les propostes que revisin, si cal amb eines informàtiques antiplagi, que no es vulneren drets aliens. Al respecte, poden acudir a: <https://www.uji.es/serveis/cd/bib/serveis/investigacio/antiplagi/>

Es demana als autors i autores que revisin ACURADAMENT, fins i tot mitjançant correctors automatitzats, els originals abans de la presentació definitiva. Així mateix, es demana que comprovin, TAMBÉ ACURADAMENT, l'onomàstica, molt especialment els cognoms, i la toponímia de l'obra, sobretot quan n'hi hagi transliteració.